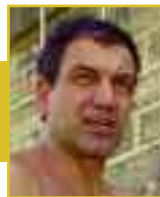

Καρφώνοντας με τους μαθητές μου

Το δίδρο μπροστά μου μοιάζει καταπληκτικό. «Ας μην έχει σαθρά», μονολογώ και ξεκινάω να πάω την πρώτη σχοινιά. Είμαι πάνοπλος. Διπλά θοάρια σχοινιά, καρυδάκια, friends όλων των μεγεθών, cliffhanger, ψείρες, σετάκια, μάντες και κορδολέτα, 4-5 караμπίνερ ασφαλείας, καταβατήρας, σφυρί και πλακέτες. Παρόλο το βάρος νοιώθω ελαφρύς γιατί είμαι χα-

ρούμενος. Είμαι σε μία τελείως παρθένα ορθοπλαγιά μαζί με μαθητές μου. Μαθητές όχι από το σχολείο και τη χημεία αλλά από σχολές αναρρίχησης. Ανοίγουμε μία νέα διαδρομή από κάτω, σε ένα πεδίο όπου ακόμη δεν έχει σκαρφαλωθεί τίποτα. Μία απόλυτα πρώτη. Σαν να είμαστε στη δεκαετία του 50, όταν οι περισσότερες ορθοπλαγιές ήταν ακόμη ανέγγιχτες.

ΤΟΥ
Τζώρτζη Μηλιά*,

Σκαρφαλώνω τοποθετώντας όπου μπορώ φυσικές ασφάλειες. Το τρυπάνι το αφήνω κάτω. Αν το χρειαστώ, θα το τραβήξω πάνω με τη βοήθεια ενός τρίτου σχοινού που έχω δεμένο πάνω μου. Ο Νικόλας Γρηγορόπουλος και ο Δημήτρης Μαντζαβίνος με ασφαλίζουν και παρατηρούν. Πώς αυτασφαλιζομαι πρόχειρα, πώς παίρνω πάνω το τρυπάνι, πώς τοποθετώ ένα βύσμα εκεί που δεν μπορώ να βάλω κάτι άλλο, πώς κρεμάω το τρυπάνι στο βύσμα που μόλις έβαλα και συνεχίζω με φυσικές ασφάλειες μέχρι να το ξαναχρειαστώ. Ακόμη, παρατηρούν το χειρισμό των σχοινιών, το κόκκινο αριστερά, το μπλε δεξιά και το τρίτο, το λεπτό κίτρινο σχοινί στο οποίο είναι δεμένο το τρυπάνι, μακριά, ξεχωριστά από τα άλλα δύο.

Και οι δύο, έχουν κάνει μαζί μου τις βασικές σχολές αναρρίχησης, αρχαρίων και μέσου επιπέδου. Και δεν έμειναν στο sport climbing. Θέλουν και trad. Και χαιρόμαι για αυτό.

Ξεκίνησαν δειλά-δειλά αγοράζοντας πλακέτες και εξοπλίζοντας στην διαδρομές μίας σχοινιάς σε ήδη υπάρχοντα πεδία. Μου αφιέρωσαν μάλιστα και 2 διαδρομές. Την πρώτη την έβαλαν «Νέα γενιά» επειδή ενώ καρφώνανε και καθαρίζανε τα σαθρά είχαν βάλει δυνατά μουσική, δεν άκουγαν καλά ο ένας τον άλλο και εγώ τους έκανα παρατήρηση. Νέα γενιά λοιπόν, νέες συνήθειες. Αναρρίχηση με μουσική! Και ακριβώς δίπλα, μία όμορφη πλάκα θα+ την ονόμασαν «του δάσκαλου του Τζώρτζη».

Και μετά πήγαμε παρέα στην Γκιώνα και εξοπλίσαμε με ρελέ μία παλιότερη διαδρομή μου. Και ύστερα εδώ, στη νέα αυτή ορθοπλαγιά. Οδήγημα μέχρι τον Παρνασσό, περπάτημα 1 ώρα με βαριά σακίδια, αναμονή στα ρελέ και τελικά μάλλον λίγο σκαρφάλωμα. Πιο πολύ ασφαλιζανε παρά σκαρφαλώνανε. Όμως μπήκανε στην ουσία της αναρρίχησης στο βουνό, είδαν πώς ανοίγονται από κάτω οι διαδρομές και βέβαια τη λογική με την οποία διαλέγεις χαρακτηριστικές γραμμές.

**Ο Νικόλας ασφαλίζει
ενώ ο Δημήτρης φθάνει στο 1ο ρελέ.**

Συχνά προβληματίζομαι, όπως και πολλοί από τους παλιότερους αναρριχητές, αν το τόσο πολύ σπορ climbing είναι καλό και σωστό ή όχι. Αυτό το ανέβα-κατέβα, που οδηγεί τους νέους αναρριχητές σχετικά γρήγορα και με ασφάλεια σε σχοινιές μεγάλων δυσκολιών που άλλοτε ήταν ακατόρθωτες. Που σε συνηθίζει να ψάχνεις για την επόμενη πλακέτα 1-2 μέτρα πάνω από την προηγούμενη και να δυσανασχετείς αν είναι λίγο μακρύτερα. Που δίνει τη δυνατότητα για βελτίωση της τεχνικής, αύξηση της δύναμης και φυσιολογικά, αν δεν παραμείνει για πάντα στο επίπεδο της σπορ αναρρίχησης, σε βοηθάει να σκαρφαλώσεις και σοβαρές διαδρομές, βουνίσιας, πιο μεγάλες, πιο σκληρές, πιο ανασφάλιστες και συχνά πιο σαθρές.

Τελειώνω την τελευταία σχοινιά και φτιάχνω το ρελέ. Ο Νικόλας και ο Δημήτρης ανεβαίνουν και συζητάμε για την πιθανή ονομασία. Μετά από μερικές ιδέες με διάφορα «σοβαρά» ονόματα, σκεφτόμαστε να βρούμε όνομα που να περιέχει τον αριθμό τρία, αφού είμαστε τρεις. «Οι τρεις σωματούλακες», είναι η πρώτη ιδέα, που ακούγεται για να καταλήξουμε στο πιο χαριτωμένο, «τα τρία γουρουανάκια». Οι λεπτομέρειες της διαδρομής σύντομα σε επόμενο τεύχος και στο διαδικτυο. Και η συνέχεια στη νέα μας ορθοπλαγιά, έπεται.

Το χαρακτηριστικό όμορφο δίδρο που ανοίξαμε με τους μαθητές μου. Το όνομα της διαδρομής, «τα τρία γουρουανάκια» (110μ VI/VI+). Διακρίνεται ο Νικόλας που σκαρφαλώνει επικεφαλής.

* Ο Τζώρτζης Μηλιάς είναι εκπαιδευτικός (χημικός), προπονητής ορειβασίας, οδηγός βουνού και ένας από τους δημιουργούς της MILIAS CAMPS, μίας εταιρείας που σχεδιάζει και πραγματοποιεί προγράμματα και δραστηριότητες στη φύση για παιδιά και νέους (τηλ/φασ: 210 6015601, www.miliascamps.gr, milias@otenet.gr)

Σύνορ στη φύση στον Παρνασσό

✓ Σε κτήμα στους πρόποδες του Παρνασσού, βρίσκεται η βάση μας, το **MILIAS CAMPS VILLAGE**. Ένα συγκρότημα που περιλαμβάνει σπιτάκια για 2-6 άτομα, το καθένα με το δικό του τζάκι καθώς και club house με αίθουσες για πρωινό, παιχνίδια, προβολές και μαθήματα.

✓ Ακόμη, στο κτήμα υπάρχουν πισίνα, πίστα αναρρίχησης, πίστα για mountain bike και downhill, πινγκ-πονγκ και παιδί τοξοβολίας. Ληπ: 17 ευρώ το άτομο με ήλιονό.

ΣΚΙ ΚΑΙ SNOWBOARD

- Άλπεις: 23-29/12/2009 για ενήλικες και παιδιά.
- Τετράημερα στον Παρνασσό στις σχολικές διακοπές των χριστουγέννων (27-30/12 & 03-06/01).
- Σαββατοκυριακά στον Παρνασσό από Παρασκευή απόγευμα (Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος).

Υπεύθυνοι οι εκπαιδευτικοί και τ. πρωταθλητές του σκι
- Τζώρτζης Μηλιάς, οδηγός βουνού
- Ιωάννη Μηλιάς, καθηγητής φυσικής αγωγής

Παρνασσός, Γραβιά 33057

MILIAS CAMPS Ε.Π.Ε.: Χαλεπόριου 1, Αρ. Πρωτοκόπ. 15343,
τηλέφω: 210 6015601, 22650 91620
e-mail: milias@otenet.gr, website: www.miliascamps.gr